

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: HanneClaire Fluri

Verzonden: woensdag 17 juli 2013 23:05

Aan: indeknipscheer@planet.nl

Onderwerp: Alles is voor even/Kees Ruys

Beste mensen,

Wilt u deze reactie alstublieft toesturen aan de auteur Kees Ruys?

Vriendelijk bedankt.

Dag meneer Ruys,

Vandaag heb ik uw biografie over Aya Zikken uitgelezen. Ik had nog nooit iets van haar gelezen, wel van Hella Haasse, Maria Dermoût, M. Ferguson en anderen.

Nu wil ik alles van haar lezen.

Zo nu en dan in mijn leven heb ik de drang gehad een auteur een reactie op een boek te willen toesturen.

Wanneer u Aya zelf was geweest, had ik die impuls waarschijnlijk weer onderdrukt. Nu u een biograaf bent, verdient u mijn inziens toch absoluut de lof die u toekomt van een gewone lezer. Alsof u dubbel zoveel werk hebt verzet als een andere schrijver, niet-biograaf, zodat u wel meer behoefte zou kunnen hebben aan waardering.

Een schrijver moet wel schrijven (en vindt daar al voldoening in, vermoed ik dan), maar een biograaf lijkt voortdurend een keuze te hebben: wil ik eigenlijk nog wel verder met dit boek en deze figuur en zit in zekere zin ook opgezaagd met het werk en het leven van een ander. Steeds weer terug naar af om trouw te zijn, worden en blijven aan de oorspronkelijke inzet en bedoeling. Dat lijkt me nogal een opgave.

U hebt een imposant, boeiend en inspirerend werk neergezet, in mijn ogen. Prachtig geschreven, op een bescheiden manier. Ik gun u een mooie prijs en of erkenning hiervoor. Misschien hebt u die trouwens al gekregen, ik houd dat niet meer bij.

U hebt mij een schrijfster voorgespiegeld, naar wie ik nu nieuwsgierig ben en die ik tegelijkertijd heel goed meen te kennen.

Ik ben zelfs boos geworden op de critici die over de verheerlijking van haar jeugd mopperen, terwijl Aya na een overweldigende ontworteling emotioneel door haar ouders is verwaarloosd (heel begrijpelijk overigens in die tijd en omstandigheden) en er zelf het beste van heeft geprobeerd te maken met alle houvast die zij kon vinden, waaronder de natuur en sommige mensen uit haar omgeving. Het is haar persoonlijkheid en verdienste geweest dat zij daarvoor open kon staan en zich niet afsloot, ook niet na nog veel meer ontworteling. Hoe moeizaam ingewikkeld intieme menselijke verhoudingen daarna ook bleken te zijn, ze is ze aangegaan. Haar eerlijkheid en ironie hebben me geraakt.

Ik heb een diep respect voor haar gekregen zonder een boek van haar te hebben gelezen en ze is me nader gekomen dan de schrijvers die ik wel gelezen heb. Ze staat voor mij nu voor altijd op de plank van de Nederlandse literatuur. Uw verdienste.

Dank u wel.

HanneClaire Fluri